

275
CAN

КАНАДІЙСЬКИЙ

ЕПАРХІЯЛЬНИЙ

ВІСТНИК

1930 - 1938

1940

1946 - 3.

ВАСИЛІЙ ВОЛОДИМИР ЛАДИКА

ВОЖОЮ МИЛОСТІЮ І БЛАГОСЛОВЕННЯМ
АПОСТОЛЬСЬКОГО ПРЕСТОЛА

ЕПИСКОП КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

Високопреподобним і Всечеснійшим Отцям і всім
вірним нашої Єпархії мир о Господі і
архієрейське благословення.

Христос Раждається.

*„Се звіщаю вам велику радість, ко-
тра буде всім людям; що народився
вам сьогодні Спас; котрий є Христос
Господь.“ (Лук. II. 11).*

Хотяй близько два тисячі літ, як сказав ці слова Ангел до убогих пастирів, однак они і сьогодні справджуються. Різдво Хр. наповнює незвичайним щастем і радістю серце кожного віруючого християнина. І мимо того, що рік-річно обходимо ці свята, то все таки они ніколи нікому не наку-чаться, бо мають в собі щось величного, красивого, надпри-родного.

Коли Христос прийшов на цей світ, не всі знали про це: многі були обоятні, інші заняті своїми земськими справами. Тому їй не могли тішитись тою небесною вісткою. Так і в нинішніх часах, на жаль, не всі користають з так великої

благодати. Многі може користають зі свят лише для тіла, шукають земського розвеселення, а забувають на ціль, яку мала св. Церков устанавляючи свята.

Різдво Спасителя світа має відсвіжити в нашій пам'яті ті правди св. віри, що Син Божий стався чоловіком і народився з Причистої Діви; прийшов на цей світ щоб нас відкупити, щоб нам вислужити нам ласку Богу, яку ми утратили через гріх. Різдво Христа має скріпити в нас віру, надію і любов, іншими словами: має принести надприродну користь для наших душ.

В Рождестві Ісуса Христа бачимо наглядно доброту і ласкавість Небесного Отця. Мимо невдячності людей, мимо їх тяжкої образи, обоятності і злоби, не відкидає Г. Бог унавного роду людського від себе. Через цілі століття оказує йому особливе милосерде, крїнить рід людський обітницями іслання Месії, а в кінці посилає свого Єдинородного Сина на цю бідну землю. В тім часі у роді людськїм вигасла була майже цілком надприродна віра. Безбожне життя, і людські пристрасти взяли були верх над справедливістю і чеснотою. Людство було погружене в поганих гріхах, в незнаню і шуканню земських річей. Прихід Месії-Христа для світа був тим, чим ясне сходяче сонце для землі по страшній бурі і чорній нічній пітьмі. Бог в людськїм тілі приніс правдиве світло, небесну науку, отворив незрячим очі і просвітив блудячих в темноті і смертній пітьмі світлом і пізнанням правди. Він добрий Спаситель вказав нам на нашу ціль, подав середники ласк, спосіб як вийти з нещасного положення.

І в нинішних часах св. Церков ставить нам перед очі душі того самого народженого Христа і в яслах зложеного і завзиває нас, щоб ми в душі віри приступили разом з убогими пастушками і узнали Його за нашого Бога і Пана, та заявили Йому непохитну вірність. Нехай і сьогорічне Різдво розбудить в нас живу віру, бо без тої віри свята не будуть мати для нас значіння, а тим більше не принесуть нам надприродної користі і правдивого вдоволення. Не обходім свят лише зі звичаю, але в душі віри; нехай той день Різдва буде днем Божим, днем духовного підйому.

Син Божий приходить на цей світ в вигляд маленької дитини. Укриває свою Божу велич. блеск і масетат. Цар царів і Пан панів. Сотворитель неба і землі обвитий пеленками

спочиває в яслах на сні, щоб нас ободрити, щоб ми з більшим довірем приступили до Нього. Дає нам не лише скарби своїх ласк, але навіть себе самого. Запевнює нам вічну щасливість за нашу щирю службу. Задля нас покинув прекрасне небо, задля нас прийняв людську природу і стався нашим братом, з любови до нас терпить укоренє і різні невиноти та переслідування. Любов також спонукує Його і до найбільшої жертви. Тому любов Ісуса повинна спонукати нас до любови. Ми не повинні бути невдячними і камяного серця. Ми повинні відчутти і зрозуміти ту безмежну і безінтересовну любов Спасителя, та запалитись любовію до Нього. А коли полюбимо Його щиро і правдиво, то й сповнимо Його св. волю.

Коли бачимо в щинішних часах обоятність многих, а у нишних навіть ненависть зглядом Його Найсвятійшої Особи і Його св. Церкви, покажім тим більшу нашу вірність і любов.

В день Празника Різдва Хр. принесім місто дорогих дарунків наше щире серце в офіру. Зложім при вертепі Новонародженого найщирійшій чувстві віри, надії і любови. Ці чувства будуть Йому милійші від золота і скарбів світа.

Просім, щобн Боже Дитятко поблагословило нас, всі наші родини і весь наш український нарід. Щобн Наш Спаситель світа дав нам обильні скарби ласк, супокій, вдоволенє і щастє в тім життю і у вічності.

Всім Високопреподобним і Всечеснійшим Отцям нашої Епархії, всім нашим вірним, заслаємо щирі і сердечні желання небесних дібр і скарбів і благословенства Божого Сина, та веселих і щасливих Свят.

† Василій
Епископ.

Це посланнє належить прочтати по всіх наших Церквах в часі Різдвяних свят, або при найбільшій нагоді по святах.

В справі декрету для Українців греко-католиків в Канаді.

В літі с. р. видала Апостольська Столиця особний декрет для нас Українців греко-католиків в Канаді. Декрет той був вповні читаний і оголошений на конференції нашого духовенства в часі духовних вправ в Йорктоні 23. липня, 1930. Діятого, що він лишіє в дечім ріжиться від декрету виданого для нас в р. 1913, тому наведемо тільки деякі точки.

В першій часті говориться про права і обовязки Епископа-Ординарія. — Слід зазначити, що Епископ укр. греко-кат. має повну порядочну судовласть (юрисдикцію ординарія) і не підлягає нікому, як лише Ап. Столиці і її Делегатови.

В другій часті бесіда про священство. Великим бажанням так Ап. Столиці, як і Епископського Ординаріату є, щоб як найскорше повстав малий семінар, для правильного навчання хлопців Українців.

Арт. 11. Тому, що треба рідних священників, бездоганих, ревних, второнних і вчених у святих науках, Ординарій подбає, щоб як найскорше повстав бодай молій семінар, для правильного навчання хлопців греко-католиків. Тому св. Конгрегація усильно просить Ординарія Українців і Апостольського Делегата, щоб за спільною радою і при помочі бодай кількох канадійських епископів приготували все, що конечно до започаткування і вибудування сего семінара.

Арт. 12. На покриття видатків виховання штомців зложаться після спроможности парохіи церков і вірні греко-католики в Канаді. Ординарій сильно поручить священству і вірним діло покликання до духовного стану і буде старатись, щоб священники здержували від світового зіснути тих хлопців, що далиби признаки духовного покликання. Таких хлопців належить наклонювати до побожности і скріпляти в них силу божого поклику.

Арт. 14. Заки буде вистарчаюче число рідних священників, вихованих в Канаді, Ординарій може жадати священників від греко-католицьких Епископів. Коли однак який священник самовільно тут припішовби, то сам Ординарій не може дати йому жадних властий.

Арт. 16. Якийнебудь священик з Європи, що перебуває в Канаді: . . . не може вертати до вітчизни, ані не може бути відкликаним без виразного письмєнного дозволу так свого Ординарія в краю, як і Ординарія канадїйського.

Арт. 25. Священики повинні памятати, що они мають вести життя так внутрішнє як і на вні святїйше від світських, та мають присвїчувати їм примїром чеснот. Тому хай частїйше приступають до св. Сповідї, хай щоденно роблять розважаннє через якийсь час, відвідують Найсв. Тайни, почитають Пречисту Дїву, і хай роблять іспит совїсті.

Арт. 27. Всї обовязанї в особливїйшїй спосїб виявляти свому Ординарїєви пошану і послух, та частїйше пригадувати це вірним.

Арт. 28. Священики хай не залишають наук, особливо богословських, і хай придержуються їх.

В третїй частї бесїда о вірних, а в четвєртїй о супружах.

Арт. 33. Вірні повинні заховувати приписи свого обряду, учащати охотно до своїх церков і їх удержувати. Однак в околицях де нема церков ні священиків власного обряду і де їзза віддалення своєї церкви не можуть до неї ходити, повинні вислухати Служ. Божу в католицькїй церкві иншого обряду, як також принятї святї Тайни від священика иншого обряду, щоби виповнити заповїди церковні.

Арт. 40. Відправа похоронів і приняття винагороди за це, в родинних мїшаного обряду, належить до пароха цього обряду, до котрого належав помершїй.

Арт. 43. Товариства вірних греко-кат. хай будуть під наглядом Ординарія. Нарівні хай будуть під наглядом Ординарія католицькї видавництва, книжки або часописи, і без його згоди хай священики до них не дописують, ані ними не завідують.

Арт. 45. Подружа між вірними греко-катол. обряду, як також між вірними мїшаного обряду мають заключатись після декрету: "Не темере."

Длятого з правила мають заключатись перед парохом невісти, хиба, що булаби якась справедлива причина.

Арт. 46. Супружї диспенси в подружах мїшаного обряду, если суть потрібні, просити належить у Ординарія невісти.

Арт. 47. Діти уроджені в Канаді з родичів ріжного обряду, мають бути охрещені в обряді батька.

Арт. 48. Діти належать до судовласті цього пароха, котрого обряду є їх батько.

Декрет виданий на протяг десятиох літ.

—————:—————

Подаючи ці важніші точки декрету до відома, прошу придержуватись тих постанов у практиці, як рівнож оголосити вірним, то що належить.

Від Епископського Ординаріату для Українців
Греко-католиків в Канаді.

† Васи́лій,
Епископ.

Орд. Ч. 106-30.

Розпорядження Епископського Ординаріату.
Епископський Ординаріат подає до відома:

1. Всі отці душпастирі мають позволення бінувати: на перший день різдвяних свят, на Йордан, і на Великдень, — на все, аж до відкликання.
2. Розпоряджене що до катидратику від людей, що до збірок на семинар і спроти, має свою силу обов'язуючу і надаліше, без дальшого оголошування і повторювання кожного року.
3. Рівнож панахиду за поляглих Українських Героїв належить відправляти кожного року у місяці листопаді, а збірку на інвалідів, або спроти чи шпиталь прислати до Еп. Канцелярії.
4. Найсвятіші Тайни може священник лишати в тій церкві, при котрій стало мешкає або до котрої доїздить що другої неділі. Змінити найсв. Тайни повинен священник що дві неділі, если частиці були засушені. Під загрозою

- супензи не вільно лишати Найсв. Тайни у церкві, де правиться рідко Богослуженє (менше, як два рази на місяць.)
5. Не вільно сповідати в захристії хіба глухих. Сповідати належить у сповідальниці, або на виднім місці.
 6. Всі отці душпастирі мають власть розрішати від гріха задержаного з причини заключення супружества перед некатоліцьким священиком, до дня 1. липня 1931.н. ст. если дані особи відновлять присягу супружу в присутности священика і двох свідків.
 7. Не вільно уживати вина до Сл. Божої т. зв. "комюнієн вайн." Вино мусить бути правдиве, без домішки фабричної. Тому брати у куцїв певних, що мають агенції вин до Сл. Б.
 8. Проскорку (агнці і частиці) до Сл. Б. мають священики брати від найбільших Сестер, хіба що певна особа уміє належно прилагодити з шпеничної муки, без жадних додатків. Агнці мають бути свіжі.
 9. Священик має обовязок прищильнувати, щоби в його церквах було чисто. На престолах мають бути чисті обруси і частіше їх змінити. Ризи церковні не повинні бути подерті, або забруджені. Чаші если витерлось золото, дати позолотити. Старших братів, що услугують коло престола, поучити як і що робити. Вибирати належить і молодших та спосібних.
 10. Співану Сл. Б. не зачати пізнійше, як пів до одинайцятї, хіба в надзвичайних случаях.
 11. Всі отці душпастирі мають власть в разі потреби диспензувати від оповідей, однак мають обовязок прислати таксу диспензи: \$2. або найменше \$1.
 12. В разі конечности мають власть диспензувати від заказаного часу (если не буде згіршення і если нема часу удатись до Ординарія). Такса найменше \$2.
 13. Кождий о. парох, чи душпастир має обовязок записувати в відповідних книгах метрикальних точно, виразно всі хрещеня, вінчаня і похорони. Належить писати атраментом, а не олівцем, або на приватних нотатках.

14. Найдалше до кінця місяця лютого 1931. р. всі отці душпастирі мають прислати до Єпископського Ординаріату повний звіт зі стану своєї парохії, чи свого місійного дистрикту, після квестіонара друкованого, висланого єп. канцелярією свого часу. Звіт мусить бути точний і правдивий і на кожду кольонію особний. Приготовляти належить вже тепер, збираючи матеріал і потрібні інформації.
15. Жадному нашому священникови не вільно заголошувати в церкві танців, або забав получених з танцями, навіть колиб дохід був призначений на добру ціль.
16. На проповідях голосити лише Слово Боже. Не сходити на тему партійну чи політичну, тимбільше не ганьбити нікого навіть ворога, але ясно і позитивно виложити науку св. Церкви. — Принагідно (поза проповідями) належить піддержувати духа народнього, загріваючи особливо дітей і молодіж до любови і пошани своєї рідної української мови, пісні, історії і пр.
17. Нані священники можуть підшпирати лише такі Н. Домп, інституції, читальні і просвітні товариства, що стоять на засадах католицької віри і суть злучені з нашою Церквою. Старатись належить в будучности мати парохіяльні галі, побудовані на церковній площі, або на площі записаній на чартер парохіяльний.
18. Пригадуємо, що обовязком кожного священника є заховувати совісно і точно всі обряди нашої св. Церкви; відправляти Сл. Божу св. Василя в означені дні; відправляти Богослуження після приписів обряду. Не вільно нікому скорочувати служби при уділюванню св. Тайн.
19. Всі оо. душпастирі мають обовязок заголошувати в церкві: свята, що припадають в найблищій часі, пости, заказані часи.
20. Ті отці, що бінують в неділі, мають пожертвувати першу туху Сл. Б. "на особлившє намірене Єпискона". Співану Сл. Б. за парохіян.
21. Щоби на Різдво могли бути на Сл. Б. ті, що мусять йти до роботи на день, позволяєсь отцям парохам, особливо по містах, відправити торжественну Сл. Б. зараз по півночі. Можуть зачати повечеріє веліке на св. Вечір о год. 11. в ночі, а відтак Сл. Б.

22. Половину різдвяної, або великодної таці належить при-
слати до Еп. Ординаріату.

Всі розпорядження мають силу обов'язуючу в совісті
і отці душпастирі мають до них застосуватись.

† Василій,

Єпископ.

ВІСТІ З ЕПАРХІЇ.

Посіщення архієрейські в р. 1930.

5. січня,	Уділено нищих свячень Ви. І. Калуському і
П. Криворучці в Едмонтон.
7. січня,	Різдво, Архієрейська Сл. Б. в Едмонтон.
14. січня,	Сл. Б. арх. в Мундер. Дня 30. і 31. січня,
4. і 5. лютого, відвідали Їх Преосвященство
дітей по школах укр. греко-кат. у Вінніпеґу.
9. лютого,	Відвідано Товариство молодіжи лицарів Св.
Арх. Михаїла і лицарок св. Тереси, у Вінніпеґу.
9. марта,	Посіщення архієрейське в Отаві.
21-22. "	Відвідини наших штомців в семнарі св. Петра
в Лондон, Ont.
23. марта	Арх. Сл. Б. і молебень за переслідуваних хри-
стіян в Росії і наших братів на Україні., відпр.
в Церкві св. Михаїла в Монреаль.
Відвідини наших студентів по колеґіях в око-
лиці Монреаль.
30. марта,	Відвідини церкви св. Володимира і Ольги у
Вінніпеґу.
6. квітня,	Відвідини церкви Пресв. Евхаристії в Елмвуд,
Манітоба.

13. квітня Відвідини церкви св. О. Николая у Вінніпеґу.
17. " Великій Четвер, свячення Мира і Антимінсів.
20. " Посищення арх. і Богослуження Воскресні в Мавтеїн Ровд, Ман.
21. " Посищення архієрейське в Іст Селкірк, Ман.
22. " Світлий второк, посищення арх. в Вікторія Парк, Ман.
27. " Неділя Томіна: відвідини Церкви св. Покрови у Вінніпеґу.
4. май, Посищення архієрейське і празник Церкви св. Юрія в Саскатун, Саск.
18. " Посищення архієрейське і посвячення Церкви в Делф, Альта.
25. " Празник Церкви св. о. Николая у Вінніпеґу.
29. " Вознесене Господне. Свячення п. В. Чарного на діякона в Монтреаль.
7. червня, Відвідини церкви св. Йосафата в Шолейк, Ман.
8. " Сошествіє св. Духа: арх. посищення церкви в Сенді Лейк і посвячення угольного каменя під укр. греко-кат. дім.
8. " Вечером відвідини церкви на Долинах, Ман.
9. " Посищення архієрейське церкви в Ольга, Ман.
19. " Празник Пр. Евхаристії, архієрейська Сл. Б. і свячення діякона В. Чарного на священника в Ольга, Ман.
22. " Празник Церкви і посищення архієрейське в Гаффорд, Саск.
29. " Відпуєт в Церкві оо. Редемптористів і посищення архієрейське в Айтгуна, Саск.
- 6-7. липня, Відпуєт в Церкві оо. Редемптористів і архієрейське посищення в Йорктон, Саск.
12. липня, Відпуєт в Церкві оо. Василіян, архієрейська Сл. Б. в Мундер Альта
13. " Посищення архієрейське Церкви у Веґревіль, Альта.

20. липня, Архієрейське посіщення Церкви в Портедж-Ляпрері, Ман.
- 21-25," Віправи духовні для дієцезального духовенства в Йорктон, Саск.
27. " Празник Церкви св. Володимира і Ольги і арх-Сл. Б. Вініпеґу
2. серпня. Посіщення Церкви св. Дмитрія коло Підскального в Кадворт, Саск.
3. " Архієрейське посіщення і посвяченне церкви в місті Кадворт, Саск.
3. " Архієрейське посіщення Церкви в Мічем, Саск. (по полудни.)
3. " Вечер, архієрейське посіщення Церкви коло Соломяного, (Кадворт, Саск.)
9. " Архієр. Сл. Б. і посіщення Церкви (Аптонівка) в Канора, Саск.
10. " Архієр. Сл. Б. і посіщення Церкви в Аран, Саск.
17. " Архієр. Сл. Б. і посіщення Церкви в Фішінґ Рівер, Ман.
18. " Преображенне: Посіщення арх. і Празник Церкви в Зоря, Ман.
24. " Посіщення і арх. посвяченне Церкви в Доброводах (Бюкенен) Саск.
31. " Арх. Сл. Б. і посіщення Церкви в Бруксбі, Саск. північ від Мельфорт.
18. вересня, Посвяченне єпископської палати у Вініпеґу.
27. " Воздвиженне Ч. Хреста: Сл. Б. і посіщення Церкви в Росбурн, Ман.
27. " Вечером: Посіщення Церкви в Січ, Ман.
28. " Посіщення архієрейське Церкви в Могилах, Ман. посвяченне дзвона.
28. " По полудни посіщення Церкви в Рутенія, Ман.
19. жовтня Празник Церкви св. Покрови у Вініпеґу, арх. Сл. Б.

2. листопада, Арх. Сл. Б. і панахида за поляглих укр. героїв у Церкві св. Вол. і Ольги у Вінніпеґу.
2. " По полудні посвячення угольного каменя під нову величаву церков в Кукскрік, Ман.
16. " Ар. Сл. Б. посіщення Церкви в Брендфорд Онт.
16. " По полудні: Архієрейське посіщення Церкви в Кіченер, Онт.
21. " Св. Михаїла: Висвячення на діякона Бр. Василя Осадця, Згр. оо. Редемптористів.
23. " Празник Церкви, архієрейська Сл. Б. і посвячення укр. греко-кат. Н! Дому в Монтреаль.
24. " Посіщення архієрейське громади церковної в Понт-сейнт-Шарль в Монтреаль.
14. " Відвідини наших питомців в семінарі в Торонто
- 21-22 " Відвідини наших питомців в семінарі в Монтр.
30. " Архієр. посіщення Церкви в Віндзор, Онт.
28. грудня, Архієрейська Сл. Б. і висвячення діякона В. Осадця на священика в Йорктон, Саск.
24. " Відвідини Українців в шпиталі в Ст. Боніфас і сповідь.

Епископський Ординаріят надав до душпастирської обслуги парохії:

- Орд. ч. 30-30. 1-3. Вс. о. П. Ренгітлі тимчасово парохію в Портедж-ЛяПрері і в Мавтейн-Род. з долученем колонії на північ від Портедж.
- Орд. ч. 31-30. 1-3. Вс. о. Ф. Ру парохію в Кукскрік і Тиндал, Ман.
- Орд. ч. 33-30. 29-3. Вс. о. А. Крайківському уділено відпустку на неозначений час.
- Орд. ч. 50-30. 24-4. Вс. о. П. Олексів парохію в Гамільтон і околиці.

- Орд. ч. 51-30. 26-4. Всесв. о. Др. А. Редкевич тимчаново парохію прокатедральну св. Володимира і Ольги у Вінніпеґу.
- Орд. ч. 52-30. 26-4. Вс. о. П. Пасічник дистрикт Вайта, Ман.
- Орд. ч. 53-30. 27-4. Вс. о. Е. Дихдала парохію в Леторідж Аль.
- Орд. ч. 80-30. 23-9. Вс. о. С. Семчук дистрикт в Альвена, Сас.
- Орд. ч. 81-30. 5-10. Вс. о. І. Головка парохію св. Покрови у Вінніпеґу.
- Орд. ч. 82-30. 5-10. Вс. о. С. Федоренко парохію в Форт Віліям і Вестфорт.
- Орд. ч. 83-30. 5-10. Вс. о. А. Луговий, секретар, парохію в Елмвуд, Ман.
- Орд. ч. 85-30. 15-10. Вс. о. Н. Дрогомерецький парохію в Брендон з долученем колоній: Озерни, Город і обслугованем в Саскачевані.
- Орд. ч. 96-30. 7-12. Впр. о. Й. Жан Ч. С. до помочі при парохії в Монреаль і колонію в Шептицькій, Кве.
- Орд. ч. 97-30. 7-12. Вс. о. М. Оленчук на власну просьбу звільнено з Віндзор а надано парохію в Брендфорд і Кіченер.
- Орд. ч. 98-30. 7-12. Вс. о. Колцун парохію у Віндзор, Онт.
- Орд. ч. 99-30. 7-12. Вс. о. Н. Шумському призначено до тимчасової обслуги парохію в Ошава і колонії: Веланд, Торолд, Ст. Катрінс.
- Орд. ч. 104-30. 17-12. Вс. о. В. Чарний колонії: Транскона і Кенора, (Онт.) Вест і Іст-Селкірк, Гонор, Гімлі, Поцлар-Філд, Фішер-Бренч, ЧатФілд.

—————:—————

Орд. ч. 105-30. 17-12. Вс. о. А. Крайківський не має жадних властий душпастирських, тому не може правно звершувати жадних функцій священних в нашій дієцезії, до часу, доки не вирішиться инакше.—

В справі сумних подій і переслідування невинних у ріднім Краю.

Що раз то нові, жахливі вісті, наповнюючі болем душу, приходять з рідного краю. У всіх часописах українських так з старого краю, як і з Америки і Канади, а навіть в чужій пресі читаємо прямо неімовірні річі переслідування невинних жертв. Вже довший час, як скінчилась світова війна, другі народи зачинають підноситись і матеріально і духовно. Над нашим народом зависла нова чорна хмара, нове лихоліття, хочай ще не було спромоги прийти до себе по першій і другій катастрофі.

Глибоко співчуємо і вельми болюємо з певною терплячим нашим любим українським народом і Його духовними Провідниками.

В цім важкім горю звернім наші серця і уста до Небесного Царя, що прийшов був на цей світ, щоб принести пільгу терплячим, свободу закованим, мир і спокій людям доброї волі. Удаймося до Нашої люблячої Неньки, до Пречистої Діви. Она певно вставиться за нами і прийме нас під свій могутий Покров.

Ми, що тішимося свободою, не забудьмо на поневоленних наших братів. Если не можемо їм в инший спосіб помочи, то принайменше щирою молитвою.—

Отсим заряджуємо, щобі всі наші священники заохотили всіх вірних до молитов і кожної неділі і свята додали в Сл. Божій на своїм місці особні прошення зі Служб: “Во время всенародния скорби и злаго обстояния,” які особно залучуємо, до часу поліпшення відосни.

Вініпет, Ман. 8. грудня, 1930. р.

† Василій,
Єпископ.

